

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu – Wydział VI Karny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Małasiak

Protokolant: p.o. stażysty Agata Jarzynka

przy udziale Prokuratora Prok. Rejonowej Poznań – Wilda -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2018r.

sprawy **K. P.**, syna W. i J. z domu M., ur. (...) w T.

oskarżonego to, że:

W dniu 08 listopada 2017 roku, w L. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym podczas kontroli drogowej urządzeniem A. 6020 plus na poziomie 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas I badania i 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas II badania oraz 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas III badania; 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas IV badania i 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas V badania, ustalonymi przy użyciu urządzenia Alkometr A2.0 będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu syg. Akt VI K 61/17, dotyczącego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.

1. Oskarżonego uznaje za winnego czynu z art. 178 a § 1 i 4 k.k. popełnionego w sposób opisany powyżej i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności
2. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych
3. Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) zł
4. Na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami postępowania i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 342,05 zł (trzysta czterdzieści dwa złote pięć groszy), a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. „O opłatach w sprawach karnych” (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223) wymierza mu opłatę w kwocie 60 zł (sześćdziesiąt złotych).

/-/ SSR Monika Małasiak

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2018r. Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznał K. P. za winnego tego, że:

w dniu 08 listopada 2017 roku, w L. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym podczas kontroli drogowej urządzeniem A. 6020 plus na poziomie 0,50 mg/

I alkoholu w wydychanym powietrzu podczas I badania i 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas II badania oraz 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas III badania; 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas IV badania i 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas V badania, ustalonymi przy użyciu urządzenia Alkometr A2.0 będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt VI K 61/17, dotyczącego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł.

W punkcie 4 wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na zakres wniosku Prokuratora Rejonowego Poznań Wilda niniejsze uzasadnienie ograniczone zostało wyłącznie do wyjaśnienia przez Sąd przesłanek i podstaw wymierzonej oskarżonemu kary.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary z art. 178 a § 4 k.k., a także wskazówkami z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k., dbając jednocześnie by kara spełniła zarówno cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Za okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwo podobne, tj. czyn z art. 178 a § 1 k.k. Niewątpliwym jest, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, co wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, przede wszystkim w postaci protokołu z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym, zeznań świadków oraz wyjaśnień samego oskarżonego. Przeprowadzone w dniu 8 listopada 2017r. wobec K. P. badanie stanu trzeźwości wykazało podczas I, II i III badania 0,50 mg/l w wydychanym powietrzu. Podczas IV badania uzyskano wynik 0,47 mg/l, natomiast V badanie wykazało 0,40 mg/l w wydychanym powietrzu. Wynik uzyskany podczas badania oskarżonego dwukrotnie przekraczał wartość 0,25 mg/l w wydychanym powietrzu, która to jest wyznacznikiem stanu nietrzeźwości, wskazanym w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. W myśl tego przepisu stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do winy oraz wyrażenie skruchy.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Ponadto z § 4 cyt. artykułu wynika, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Uznając winę oskarżonego co do przypisanego mu czynu za udowodnioną, Sąd uwzględnił zasady wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony był już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 marca 2017 r. sygn. akt VI K 61/17 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. na karę grzywny. W związku z tym, w świetle art. 178 a § 4 k.k. za popełnione przestępstwo koniecznym było wymierzenie kary pozbawienia wolności. Sąd wymierzył oskarżonemu tę karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. 3 miesięcy pozbawienia wolności, co było uzasadnione tym, iż oskarżony przyznał się do winy i wyraził skruchę za swój czyn, a dotychczas był skazany jednokrotnie. Popełnianie przez K. P. przestępstw tego samego rodzaju w stosunkowo krótkim odstępie czasu jednego roku wskazuje, że może on zrozumieć naganność swojego postępowania jedynie podczas wykonywania kary w warunkach więziennych.

Z uwagi na to, iż oskarżony prowadząc samochód pod wpływem alkoholu dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Decyzja Sądu w tym zakresie wynika wprost z powołanych wyżej przepisów prawa.

Ze względu na to, iż oskarżony został skazany za występki z art. 178 a § 4 k.k. Sąd orzekł wobec niego, w oparciu o przepis art. 43 a § 2 k.k., świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych uznając, że oskarżony po raz drugi w sposób rażący naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w wysokości świadczenia na rzecz osób poszkodowanych również wypadkami komunikacyjnymi spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców. Wysokość świadczenia uwzględnia jednak możliwości płatnicze oskarżonego, stąd wysokość świadczenia została określona w najniższej ustawowej wysokości.

Zdaniem Sądu tak skonstruowana kara nie przekracza stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, poprzez ukazanie nieuchronności i surowości kary wobec osób permanentnie naruszających porządek prawny.

O kosztach Sąd orzekł w pkt. 4 wyroku, nie znajdując przesłanek ku temu, by oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów postępowania zwolnić. Oskarżony musi zatem poczynić wysiłek finansowy, by uregulować należności należne Skarbowi Państwa.

/-/ SSR Monika Małasiak